

Uzasadnienie

Plan ochrony rezerwatu przyrody został opracowany na podstawie art. 19 ust. 6 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2020 r. poz. 55, 471 i 1378), zgodnie z art. 20 ust. 1 i 2 oraz w związku z art. 20 ust. 5 tej ustawy, z dostosowaniem zakresu prac do zasobów, tworów i składników przyrody, walorów krajobrazowych oraz wartości kulturowych rezerwatu. Projekt planu sporządzono uwzględniając treść rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 12 maja 2005 r. w sprawie sporządzania projektu planu ochrony dla parku narodowego, rezerwatu przyrody i parku krajobrazowego, dokonywania zmian w tym planie oraz ochrony zasobów, tworów i składników przyrody (Dz. U. Nr 94 poz. 794), w tym uwzględniając zakres planu ochrony rezerwatu przyrody, określony w art. 20 ust. 3.

Plan ochrony rezerwatu jest zgodny z planem zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 **Dolina Górnej Łeby PLH220006** (zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku z dnia 6 maja 2014 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Dolina Górnej Łeby PLH220006; Dz. Urz. Woj. Pom. z 2014 r. poz. 1939 zmienione na mocy zarządzenia Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku z dnia 17 czerwca 2016 r. zmieniającego zarządzenie w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Dolina Górnej Łeby PLH220006; Dz. Urz. Woj. Pom. z 2016 r. poz. 2340) oraz planem zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 **Lasy Mirachowskie PLB220008** (zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku z dnia 6 maja 2014 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Lasy Mirachowskie PLB220008; Dz. Urz. Woj. Pom. z 2014 r. poz. 1940 zmienione na mocy zarządzenia Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku z dnia 16 czerwca 2016 r. zmieniającego zarządzenie w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Lasy Mirachowskie PLB220008; Dz. Urz. Woj. Pom. z 2016 r. poz. 2290). Z uwagi na zapisy art. 20 ust. 6 ustawy o ochronie przyrody, niniejszy plan nie uwzględnia zakresu planów zadań ochronnych dla ww. obszarów Natura 2000.

Plan ochrony rezerwatu sporządza się na okres 20 lat.

Rezerwat przyrody „Staniszewskie Źdroje” został uznany za rezerwat na podstawie § 5 zarządzenia Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 27 października 1972 r. w sprawie uznania za rezerwaty przyrody (M.P. Nr 31 poz. 248). Zarządzenie to zostało zmienione na podstawie § 16 zarządzenia Ministra Ochrony Środowiska i Zasobów Naturalnych z dnia 10 maja 1989 r. zmieniającego zarządzenie w sprawie uznania za rezerwaty przyrody (M.P. Nr 53 poz. 283). Zarządzenie to określiło cel rezerwatu: „zachowanie zespołu źródlisk z unikalnymi zbiorowiskami roślinnymi, specyficznych procesów geodynamicznych oraz naturalnych lasów liściastych i rzadkich gatunków roślin”.

Obecnie obowiązuje zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku z dnia 13 września 2019 r. w sprawie rezerwatu przyrody „Staniszewskie Źdroje” (Dz. Urz. Woj. Pom. z 2019 r. poz. 4296). Powierzchnia rezerwatu, zgodnie z tym zarządzeniem, wynosi 38,23 ha. Celem ochrony rezerwatu jest zachowanie ekosystemów źródliskowych i leśnych (lasów bukowych: *Luzulo pilosae-Fagetum* i *Galio odorati-Fagetum*, łąkowych *Stellario holostea-Carpinetum* oraz łągowych: *Fraxino-Alnetum* i *Carici remotaea-Fraxinetum*), a także specyficznych procesów geodynamicznych związanych z przepływającymi przez rezerwat ciekami i licznymi źródłiskami.

Rezerwat położony jest w województwie pomorskim, w powiecie kartuskim, w gminie Kartuzy, około 1,2 km na SEE od wsi Mirachowo i około 1,4 km na SSW od wsi Staniszewo.

Obiekt ten położony jest w całości na terenie obszarów Natura 2000: Dolina Górnej Łeby PLH220006 i Lasy Mirachowskie PLB220008, a także w granicach Kaszubskiego Parku Krajobrazowego.

Teren, na którym znajduje się rezerwat jest własnością Skarbu Państwa, w zarządzie Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe, Nadleśnictwa Kartuzy.

Rezerwat obejmuje fragment zbocza doliny Łeby o bardzo urozmaiconej rzeźbie terenu. Strome zbocza osiągające wysokość około 80 m poprzecinane są licznymi dolinkami erozyjnymi, którymi przepływają ciekі stałe lub okresowe. W południowo wschodniej części rezerwatu zlokalizowana jest nisza źródłiskowa

o powierzchni około 1,2 ha, z licznymi i bardzo obfitymi wypływami wód podziemnych. Zbocza niszy są silnie erodowane. Zróżnicowana rzeźba terenu oraz leśna roślinność sprawia, że rezerwat posiada wybitne walory krajobrazowe.

Na terenie rezerwatu dominują lasy bukowe, przede wszystkim kwaśna buczyna pomorska *Luzulo pilosae-Fagetum*, niewielki fragment zajmuje żyzna buczyna niżowa *Galio odorati-Fagetum*. U podstawy zbocza doliny zidentyfikowano płat grądu atlantyckiego *Stellario holostea-Carpinetum*, natomiast z dolinkami erozyjnymi związane są zbiorowiska łągowe: łąg jesionowo-olszowy *Fraxino-Alnetum* oraz podgórski łąg jesionowy *Carici remotae-Fraxinetum* (również podzespół ze skrzypem olbrzymim). Zbiorowiska nieleśne reprezentowane są przez szuwar manny gajowej *Glycerietum nemorali-plicatae*, który zajmuje źródliska i wysięki.

W granicach rezerwatu stwierdzono występowanie pięciu siedlisk przyrodniczych z zał. I Dyrektywy siedliskowej: 9110 kwaśne buczyny (*Luzulo-Fagetum*), 9130 żyzne buczyny (*Dentario glandulosae Fagenion*, *Galio odorati-Fagenion*), 9160 grąd subatlantycki (*Stellario-Carpinetum*), 91E0 łągi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe (*Salicetum albo-fragilis*, *populetum albae*, *Alnenion glutinoso-incanae*) i olsy źródliskowe (w podtypach: 91E0-3 niżowy łąg jesionowo-olszowy, 91E0-5 podgórski łąg jesionowy).

Przed utworzeniem rezerwatu lasy występujące w jego aktualnych granicach były użytkowane gospodarczo. Obecnie nadal zauważalne są pewne przejawy degeneracji fitocenoz leśnych wynikające z wcześniejszego użytkowania, takie jak: uproszczona struktura wiekowa, miejscami silne zakrzewienie podszytu, zubożałe runo lub jego brak, znikome ilości martwego drewna, brak pewnych składników drzewostanu (np. dębu w grądach), obecność świerka. Jednak większość fitocenoz została oceniona jako zbliżona do naturalnej lub umiarkowanie zniekształcona. W pełni naturalny charakter mają zbiorowiska leśne i nieleśne w obrębie powierzchni ze źródłiskami.

W trakcie wykonywania badań na rzecz planu ochrony zidentyfikowano w granicach rezerwatu kilka płatów z drzewostanem zdominowanym przez świerk. Uznano, że gatunek ten wpływa negatywnie na siedlisko powodując zakwaszenie gleby i degenerację roślinności. Na początku 2019 r. świerk został usunięty z tych płatów, a w granicach rezerwatu gatunek ten występuje nadal pojedynczo lub w niewielkich grupach, które nie wywierają większego wpływu na jego ekosystemy. Wykonane działania ochronne wyeliminowały jedyne stwierdzone zagrożenia wewnętrzne dla rezerwatu.

Zidentyfikowane zagrożenia, oprócz ww. wynikających z dawnego użytkowania gospodarczego, związane są z antropopresją. Rezerwat położony jest na skraju kompleksu leśnego, w pobliżu kilku wsi (Mirachowo, Stryśza Buda, Staniszewo, Sianowo). Wprawdzie z rezerwatem jeszcze nie graniczą bezpośrednio tereny zabudowane, a jedynie użytki rolne, lecz zabudowa tych wsi bardzo intensywnie się rozwija i przybliża do rezerwatu. W bezpośrednim sąsiedztwie rezerwatu (dz. ewid. nr 317/2 obrębu Mirachowo) zostały zlokalizowane parki rozrywki - „Kaszubski Park Gigantów” oraz „Park Kaszubski Gracik”. W „Parkach” prezentowane są rozmaite „ciekawostki”, m.in. stary samolot (o długości ok. 37 m) i stare samochody, modele zwierząt w znacznych rozmiarach, np. kilkumetrowy bielik itp. W trakcie prac nad planem modele zwierząt zlokalizowane tuż przy granicy rezerwatu emitowały głosy prezentowanych gatunków, co miało wpływ na faunę rezerwatu, wypłaszając ją w jego północnej części, która bezpośrednio sąsiaduje z „Kaszubskim Parkiem Gigantów”. „Parki” zajmują nie tylko tereny funkcyjnie do tego przeznaczone (użytek Bz na działce nr 317/2), ale również grunty rolne bezpośrednio sąsiadujące z rezerwatem, tj. głębokim rozcięciem erozyjnym wyżłobionym przez przepływający nim ciek i wody opadowe ze zlewni powierzchniowej. Takie sąsiedztwo rezerwatu związane jest nasiloną antropopresją, zwłaszcza w sezonie letnim: hałasem, zaśmiecaniem, wydeptywaniem obrzeży rezerwatu, niszczeniem roślinności, zawlekaniem synantropijnych gatunków, w tym również inwazyjnych, a także zaburzonym spływem wód powierzchniowych i gruntowych zasilających ciek przepływający przez północną część rezerwatu (na granicy z „Kaszubskim Parkiem Gigantów”).

Potencjalnym zagrożeniem związanym z antropopresją i jej wskazanymi powyżej skutkami, jest rozwój zabudowy wsi Mirachowo, Stryśza Buda, Staniszewo, Sianowo lub zabudowy na pojedynczych działkach w sąsiedztwie rezerwatu.

Potencjalnym zagrożeniem dla rezerwatu może być zmiana warunków wodnych: ilości lub jakości zasilających go wód powierzchniowych i podziemnych lub ingerencja w warunki odpływu (przyspieszenie, zablokowanie lub kanalizacja). Zmiany te mogą być spowodowane znacznym poborem wód w zlewni podziemnej rezerwatu (do celów przemysłowych lub do zaopatrzenia rozbudowujących się terenów wiejskich), zmianą przebiegu lub ilości wód w ciekach i rowach w zlewni powierzchniowej rezerwatu, wpływem zanieczyszczeń związanych z zabudową całoroczną lub sezonową lub intensywną gospodarką rolną w zlewniach rezerwatu, w tym np. budową stawów hodowlanych. Zagrożenie to dotyczy w szczególności północnej części rezerwatu, gdyż zlewnia powierzchniowa ciek tam przepływającego obejmuje obszary położone poza rezerwatem, w części tereny leśne, a częściowo grunty rolne wsi Mirachowo (w tym również teren, na którym leży „Kaszubski Park Gigantów” i „Kaszubski Gracik”).

Na warunki wodne w rezerwacie będzie miała również wpływ gospodarka leśna prowadzona w jego otoczeniu. Zagrożeniem dla rezerwatu mogą być prace prowadzące do odsłonięcia znacznych powierzchni (rębnie zupełne lub jednoczesne złożone), gdyż powodują one wzmożone parowanie i spływ wód powierzchniowych (razem z glebą) i nasilenie erozji wodnej. Odsłonięcie ściany lasu na granicy rezerwatu zmieniłoby również warunki ekologiczne w rezerwacie (większe nasłonecznienie, wahania temperatury i oddziaływanie wiatru, mniejsza wilgotność) oraz naraziło drzewostan w rezerwacie na wywroty spowodowane silnymi wiatrami.

Podobne zmiany warunków ekologicznych w rezerwacie mogą wywołać inwestycje, których realizacja będzie się wiązała z eliminacją drzewostanu w sąsiedztwie rezerwatu, np. liniowe elementy infrastruktury jak drogi lub napowietrzne linie energetyczne. W sąsiedztwie rezerwatu dopuszcza się jedynie lokalizację dróg leśnych służących do wykonywania gospodarki leśnej na tym terenie w zakresie niezbędnym do jej realizacji.

Dla ograniczenia lub eliminacji zidentyfikowanych, istniejących lub potencjalnych zagrożeń zaplanowano działania ochronne w rezerwacie, wskazania do gospodarki leśnej w otulinie rezerwatu oraz ustalenia do dokumentów planistycznych gminy Kartuzy i województwa pomorskiego.

Po usunięciu w 2019 r. świerka z powierzchni, na których stanowił on dominantę w drzewostanie, nie ma w chwili obecnej potrzeby kontynuacji tych prac. Zatem zaplanowane działania ochronne będą się ograniczały jedynie do oceny, czy gatunek ten nie rozprzestrzeni się w rezerwacie, w szczególności na powierzchniach, z których został usunięty. Od wyników monitoringu będzie zależało, czy określona zostanie potrzeba usuwania tego gatunku i w jakim zakresie.

Dla ograniczenia antropopresji uznano za niezbędne utrzymanie odpowiedniego oznaczenia granic rezerwatu: tablic urzędowych, tablic informujących o celu ochrony i ograniczeniach związanych z ochroną rezerwatową, a także zielonych opasek na drzewach rosnących na granicy rezerwatu.

Dla ograniczenia zagrożeń związanych z gospodarką leśną wykonywaną w otulinie rezerwatu ustalono, że prace dotyczące pozyskania drewna i odnowienia powierzchni po wycince, będą wykonywane z wykorzystaniem rębni złożonych z wydłużonym okresem odnowienia, oraz że będą prowadzone w sposób zapewniający w maksymalnym stopniu ochronę gleby i roślinności. W najbliższym sąsiedztwie rezerwatu (w strefie do 30 m od jego granic) będą wykonywane jedynie zabiegi o charakterze sanitarnym i pielęgnacyjnym (z wyłączeniem rębni).

Dla zabezpieczenia otoczenia rezerwatu przed antropopresją oraz dla ochrony rezerwatu i jego zlewni przed niekorzystnymi zmianami warunków wodnych, określono ustalenia do dokumentów planistycznych gminy Kartuzy oraz województwa pomorskiego. Za najbardziej istotne uznano zachowanie dotychczasowego sposobu zagospodarowania otuliny rezerwatu: terenów leśnych oraz gruntów rolnych bez zabudowy o charakterze stałym lub tymczasowym. Zapisy ograniczające zabudowę nie dotyczą terenów, dla których zostały wydane prawomocne decyzje administracyjne dopuszczające zabudowę według stanu obowiązującego w dniu wejścia w życie niniejszego zarządzenia.

Bardzo niekorzystne dla rezerwatu jest ulokowanie w jego bezpośrednim sąsiedztwie parków rozrywki - „Kaszubskiego Parku Gigantów” i „Kaszubskiego Gracika”. Projekt planu ochrony zakładał ograniczenie zasięgu „Parków” do fragmentu działki 317/2 oznaczonego symbolem Bz, natomiast na pozostałej części działki

zachowanie użytkowania zgodnego z przeznaczeniem gruntów, tj. R, Ps, Ls oraz nieprzybliżanie zabudowy (nawet tymczasowej) do granic rezerwatu.

Ograniczenia te spotkały się niezadowolaniem właścicieli „Parków” oraz negatywną opinią Rady Gminy Kartuzi. Właściciel zaznacza, że tereny te „*planuje się wzbogacić o budynki gdzie będą usługi gastronomiczne, place wystawiennicze, konstrukcje widokowe, parkingi, budynki z miejscami noclegowymi, obszary rekreacyjne, miejsca przeznaczone na sport, (np. park linowy), miejsca edukacyjne, place zabaw, usługi turystyczne oraz budynki towarzyszące (sprzedaż pamiątek), parkingi*”. W opinii Rady Gminy Kartuzi zapisy planu: „*godzą w interes mieszkańców oraz podmiotów gospodarczych prowadzących działalność w tym rejonie. W sąsiedztwie rezerwatu funkcjonuje podmiot gospodarczy, który swą działalnością propaguje działalność edukacyjną oraz wypoczynkową na terenie Kaszub. W tym miejscu znajdziemy elementy promujące przyrodę jak i walory regionu. Znajdziemy też najbardziej charakterystyczne obiekty z Kaszub oraz Polski i Świata*”.

Biorąc pod uwagę powyższe argumenty, przede wszystkim troskę Rady Gminy Kartuzi o propagowanie wartości przyrodniczych i krajobrazowych gminy i otoczenia rezerwatu położonego w Kaszubskim Parku Krajobrazowym, zmodyfikowano zapisy dotyczące zagospodarowania działki 317/2. Na terenie tym wyznaczono strefy i ustalono dopuszczalny zakres zainwestowania. Strefę o szerokości do 70 m od granic rezerwatu uznano za strefę niedostępną dla zwiedzających, stanowiącą bufor pomiędzy „Parkiem” a rezerwatem. W strefie oddalonej od 70 do 140 m od granicy rezerwatu dopuszcza się lokalizację ścieżki edukacyjnej z tablicami edukacyjnymi i modelami zwierząt. Ze względu na bliskie sąsiedztwo rezerwatu, zwierzęta powinny „pozostać nieme”.

Nie wskazuje się w rezerwacie obszarów i miejsc udostępnionych do celów edukacyjnych, turystycznych, rekreacyjnych, sportowych oraz amatorskiego połowu ryb i rybactwa ze względu na zagrożenie dla przedmiotów ochrony rezerwatu i przeciwdziałanie antropopresji. Do celów naukowych rezerwat może być udostępniony wyłącznie na wniosek zainteresowanego, po uzyskaniu zezwolenia Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku określającego zakres i zasady prowadzenia badań, pod warunkiem, że badania nie spowodują negatywnego oddziaływania na cele ochrony przyrody rezerwatu.

Nie wskazuje się miejsc, w których może być prowadzona działalność wytwórcza, handlowa i rolnicza, ze względu na sprzeczność powyższych form działalności z celami ochrony przyrody w rezerwacie.

Utrzymuje się zakaz wprowadzania psów na teren rezerwatu, ze względu na możliwość płoszenia gniazdujących tam ptaków i innych zwierząt.

Nie wyznacza się obszarów, w których można polować ze względu na możliwość płoszenia gniazdujących tam ptaków i innych zwierząt.

W planie ochrony nie uwzględniono wyników audytu krajobrazowego, gdyż dla województwa pomorskiego takiego audytu jeszcze nie przeprowadzono.

Podmiotem odpowiedzialnym za utrzymanie tablic „urzędowych” i informacyjnych będzie RDOŚ w Gdańsku. Za prace związane z usuwaniem świerka oraz oznaczeń wytyczających granicę rezerwatu (zielone opaski na drzewach) odpowiadać będzie Nadleśnictwo Kartuzi.

Środki finansowe na realizację działań ochronnych oraz monitoring w większości planuje się pozyskać z funduszy wspierających ochronę przyrody, w związku z czym wysokość dofinansowania będzie decydować o zakresie i terminie realizacji zaplanowanych działań. Zatwierdzony plan ochrony będzie stanowił podstawę merytoryczną i formalną do aplikowania o środki finansowe do funduszy wspierających czynną ochronę przyrody.

Projekt planu ochrony został uzgodniony z Nadleśnictwem Kartuzi (na spotkaniu w siedzibie Nadleśnictwa w dniu 05.02.2019 r. oraz drogą elektroniczną – mail z dnia 03.04.2019 r.).

Informacja o projekcie planu ochrony została zamieszczona w publicznie dostępnym wykazie danych (serwisie Ekoportal) w dniu 28 maja 2019 r. (nr karty 453/2019).

Udział społeczeństwa w postępowaniu na zasadach i w trybie określonym w ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z. 2018 r. poz. 2081 ze zm.) został zagwarantowany poprzez ogłoszenie informacji o możliwości zapoznania z projektem planu ochrony dla rezerwatu przyrody „Staniszewskie Zdroje”, wynikami prac na rzecz sporządzenia planu, dokumentacją do planu ochrony oraz o możliwości składania uwag i wniosków do planu. Informacje powyższe zostały zamieszczone w formie obwieszczenia z dnia 28.05.2019 r. Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku na tablicy ogłoszeń RDOŚ w Gdańsku, na stronie internetowej RDOŚ w Gdańsku, na tablicach ogłoszeń Urzędu Gminy w Kartuzach oraz Starostwa Powiatowego w Kartuzach, a także w formie ogłoszenia w prasie lokalnej (Dziennik Bałtycki z dnia 18.06.2019 r.). Na wniesienie uwag i wniosków do projektu planu ochrony dla rezerwatu wyznaczono okres 21 dni, w tym czasie nie wpłynęły żadne uwagi i wnioski. Po upływie tego terminu wniosek o zmianę zapisów planu ochrony umożliwiającą *„dalsze prowadzenie inwestycji promującej nasz niezwykle subregion – Kaszuby, pod nazwą Kaszubski Park Gigantów w Strysej Budzie”* złożyli właściciele „Parku Gigantów” (wniosek z dnia 27.08.2019 r., wpływ w dniu 29.08.2019 r.).

Projekt planu został przesłany w celu zaopiniowania Radzie Gminy Kartuzy (pismo RDOŚ-Gd-WOC.6202.1.2019.DS.4 z dnia 11.07.2019 r.). Na zajęcie stanowiska w sprawie projektu planu wskazano termin do 31 sierpnia 2019 r. z uwagą, iż nie zaopiniowanie projektu w ww. terminie tutejszy organ uzna za brak uwag do projektu planu ochrony dla rezerwatu przyrody „Staniszewskie Zdroje”.

Pismem z dnia 29.08.2019 r. Przewodniczący Rady Miejskiej w Kartuzach przesłał kopię Uchwały Nr XIV/128/2019 Rady Miejskiej w Kartuzach z dnia 26 sierpnia 2019 r. w sprawie zaopiniowania projektu planu ochrony dla rezerwatu przyrody „Staniszewskie Zdroje”. W uzasadnieniu opinii przytoczono argumenty, które już omówiono powyżej. Przewodniczący Rady Miejskiej w Kartuzach, pismem z dnia 9.09.2019 r., przesłał również wniosek właścicieli „Parku Gigantów”- *„o wydanie zarządzenia umożliwiającego dalsze prowadzenie inwestycji wraz z propozycją utworzenia na działce 317/2 trzech stref”*.

W dniu 7.10.2019 r., w siedzibie RDOŚ w Gdańsku, odbyło się spotkanie w sprawie zagospodarowania działki 317/2. W spotkaniu wzięł udział Przewodniczący Rady Miejskiej w Kartuzach oraz właściciel tej działki. Na spotkaniu omówiono propozycję utworzenia stref na działce 317/2 o różnej intensywności zainwestowania turystycznego.

Ostateczne zapisy do planu ochrony dotyczące fragmentu otuliny rezerwatu obejmującego działkę 317/2, zredagowano w oparciu o ww. propozycję 3 stref oraz potrzeby ochronne rezerwatu.

Kierunki zagospodarowania przestrzennego na terenie objętym otuliną rezerwatu zostały wskazane w obowiązującym Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Kartuzy (Uchwała Nr XLV/530/2018 Rady Miejskiej w Kartuzach z dnia 9 kwietnia 2018 r. w sprawie uchwalenia Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Kartuzy). Poza terenami leśnymi, w granicach otuliny znajdują się wyłącznie tereny rolnicze, z wyjątkiem fragmentu działki 317/2 obrębu Mirachowo obejmującego użytek Bz, który w ww. Studium został przeznaczony na cele związane z usługami (U2 – projektowane tereny zabudowy usługowej). Zatem plan ochrony rezerwatu wpisuje się w strategię zagospodarowania przestrzennego przyjętą dla gminy Kartuzy w 2018 r.

Projekt planu został zaopiniowany przez Generalną Dyрекcję Ochrony Środowiska (mail z dnia 8.07.2019 r.). GDOŚ wniosła dwie drobne uwagi dotyczące konieczności ustanowienia nowego aktu prawnego w sprawie rezerwatu „Staniszewskie Zdroje” przed ustanowieniem planu ochrony. Akt ten został już wydany (zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku z dnia 13 września 2019 r. w sprawie rezerwatu przyrody „Staniszewskie Zdroje”; Dz. Urz. Woj. Pom. z 2019 r. poz. 4296).

Pozytywną opinię w sprawie planu ochrony wydała Regionalna Rada Ochrony Przyrody w Gdańsku (Uchwała Nr 7/2019 Regionalnej Rady Ochrony Przyrody w Gdańsku z dnia 31 października 2019 r. w sprawie

wydania opinii do projektu zarządzenia Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku w sprawie ustanowienia planu ochrony dla rezerwatu przyrody „Staniszewskie Źdroje”).

Projekt zarządzenia został uzgodniony w trybie art. 59 ust. 2 ustawy z dnia 23 stycznia 2009 r. o wojewodzie i administracji rządowej w województwie (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 1464) z Wojewodą Pomorskim (pismo PN-I.0041.16.2020.MM z dnia 25.11.2020 r.).